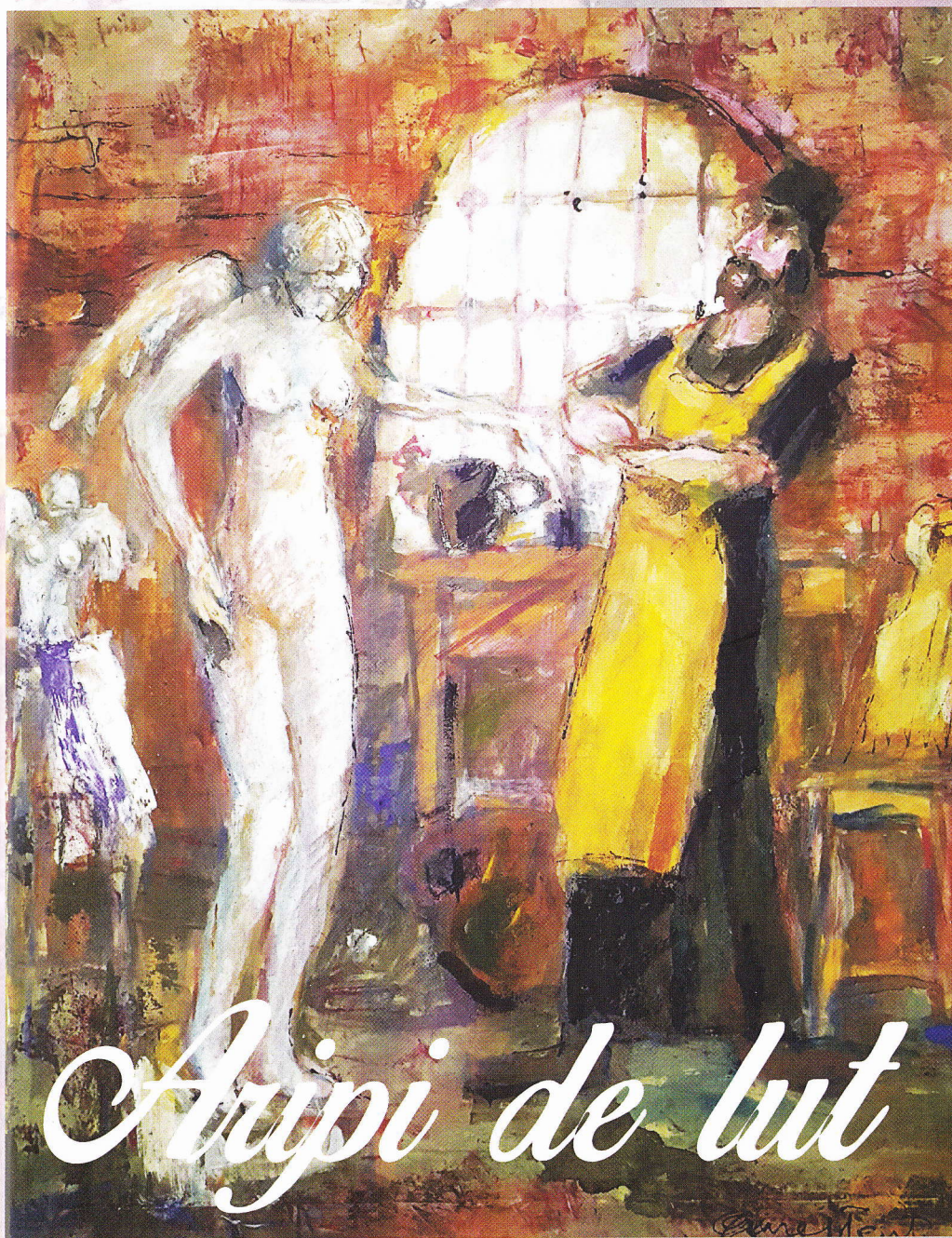

Libris

Robert Laszlo

▶ Respect pentru oameni și cărți

Aripi de lut

Ecou Transilvan

Pas

Îmi dau târcoale
Niște imagini,
Chiar când sunt gata
Să-mi execut umbra.
Și văd apoi
Parcă urma piciorului,
Un zeu s-a împotmolit
Acolo.
Cel ce mă întrebă
E unul
Care nu știe ce să facă
Acum cu
Răspunsul meu.

Lut

Stăteam pe spinarea
Unui tunel,
Bucuros că mai
Puteam
Scoate din
Rânjetul lutului
Suspینul rece
Al unei noi
Făpturi.
Hai, am scos
Pentru tine
Chipul de noroi
Al purității irevocabile.
Parc-ar urca din pământ
Chipurile tuturor morților.

Și apoi,
M-ai chemat în tunel,
O pâlnie - aspru plămân
Al pământului.
Hai cu mine,
Mi-ai spus
Iar eu
Citeam pe buzele tale
Un roman
Despre o viață netrăită.
Hai să alergăm
În tunel îți spuneam.
Și degetul tău
Desena trasee pe cer.
Alergam și deodată
Pământul se transformă
În aer
Și tunelul se aruncă
În spinările noastre.
Nu se poate naște
Acest tunel,

Așa cum el nici nu
Se poate omorî.
Și astfel, aerul
Anulează
Pământul
Și privirea ta
Anulează orbirea.
Alergăm spre ieșire
Aerul,
Aerul se preface-n pământ,
Din pământ eu scot
Chipuri dragi
Pe care să ți le
Dăruiesc
Numai ție,
Până ce
Poate că unul
O să ți se potrivească
Pe craniu.

Vis

E-un luptător
Care doarme pe un
Stindard.

Nu are nicio rană,
E uscat și neted
Ca la naștere.

Un șuvoi i-ar lipsi
Și-un țipăt de goarnă
Suie pe raze.

Iată

Visul meu

Despre

Trezire.